

Κύριε ο Σταυρός σου έγινε ζυγαριά...πλάστιγγα

[υπόδοξη πίστη](#)

Δάσκαλος προσευχής ο ληστής. Πόσους δέν γλύκανε

μέσα στους αιώνες ή προσευχή του, πόσο βάλαμο δέν έχυσε σέ πονεμένες καρδιές, πόση παρηγοριά και ειρήνη δέν έδωσε σέ ψυχές πού περνοῦσαν δύσκολες ὥρες, πόσους δέν μετέφερε από τό σκοτάδι τῆς ἀπελπισίας στό φῶς τοῦ Χριστοῦ! Τό «μνήσθητί μου, Κύριε!» έγινε ή ἀγαπημένη προσευχή τῶν χριστιανῶν και τό ἐπιθανάτιο ἐφόδιο, πού σφραγίζει τήν ἐπίγεια ζωή τους...

Δύο ληστές – δύο κόσμοι

Οπως μάς πληροφοροῦν οἱ εὐαγγελιστές Ματθαῖος και Μάρκος, στήν ἀρχή και οἱ δύο ληστές μαζί μέ τόν ὄχλο και τούς ἄρχοντες καταφέρονταν κατά τοῦ Ἰησοῦ. Βλασφημοῦσαν και κορόιδευαν, «ὠνείδιζον αὐτόν» (βλ. Μθ 27,44· Μρ 15,32). Οἱ ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ ἐκτόνωναν τήν μανία τους στόν ἐσταυρωμένο Κύριο. Οἱ ληστές, Ἰουδαῖοι κι αὐτοί, τόν χλεύαζαν γιά νά διασκεδάσουν τόν δικό τους πόνο. Ἴσως μάλιστα νά ἤλπιζαν ὅτι συμμεριζόμενοι τήν ἀπρεπῆ συμπεριφορά τοῦ ὄχλου θά ἀποσποῦσαν τήν εὐνοιά του.

Ἦταν μελλοθάνατοι. Καρφωμένοι στόν σταυρό, δέν εἶχαν τήν δύναμη νά κουνήσουν οὔτε πόδια οὔτε χέρια. Μετρημένες οἱ ὥρες τους, ἀνοιχτός ὁ τάφος τους, ἓνα βῆμα τούς χώριζε ἀπό τόν θάνατο. Κακοποιοί ἦταν και φαίνονταν ἀποφασισμένοι νά πεθάνουν ὅπως ἔζησαν, ὡς κακοποιοί, ἀφοῦ και αὕτη τήν

τελευταία ώρα τῆς ζωῆς τους πάνω στόν σταυρό χλευάζουν τόν Κύριο.Ο ἕνας ἀπό τούς δύο ληστές οὔτε καί τήν στιγμή τῆς ἔσχατης ἀδυναμίας του δέν ταπεινώνεται. Παραμένει ὡς τό τέλος πωρωμένος καί ἀνάλητος.

Ο τραγικός θάνατος πού τόν τυλίγει δέν δαμάζει τήν σκληρότητά του.Μέσα στούς βασανισμούς καί στό ψυχορράγημά του δέν παύει νά ξεστομίζει βλασφημίες μέ ἀγριότητα καί ἀναίδεια. Στρέφεται πρός τόν μεσαῖο σταυρό καί καταφέρεται ἐναντίον τοῦ πάσχοντος Κυρίου, πού σέ τίποτε δέν τόν ἐνόχλησε καί ἀσφαλῶς δέν ἦταν ὑπεύθυνος γιά τήν δική του καταδίκη. Μέ χλευασμό καί περιφρόνηση λέγει· «εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς».«Εἶσαι ἕνας ψευτομεσσίας.Ἄν ἐσύ ἦσουν ὁ ἀληθινός Χριστός, θά μπορούσες νά σώσεις τόν ἑαυτό σου καί ἐμᾶς»!Δέν συμβαίνει ὅμως τό ἴδιο μέ τόν ἄλλο ληστή.

Ξαφνικά καί ἀπρόσμενα ἐκεῖνος παρουσιάζει μία συμπεριφορά πού καταπλήσσει, μία θαυμαστή ἀλλοίωση στίς ἐκδηλώσεις του. Ὅχι μόνο παύει νά χλευάζει τόν Ἰησοῦ ἀλλά καί ἀναλαμβάνει τήν ὑπεράσπισή του ἐναντι τοῦ ληστῆ πού κρέμεται στόν ἄλλο σταυρό. Ἡ στάση του φανερώνει μία ἐσωτερική μεταμόρφωση.

Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἔχει ἀγγίξει τήν καρδιά του καί ὑπό τό κράτος αὐτοῦ τοῦ ἁγίου συναισθήματος ἐπιχειρεῖ νά συνετίσει τόν σύντροφό του πού βλασφημεῖ.Γι' αὐτό τόν ἐπιτιμᾷ.Νά ἦταν, ἄραγε ὁ πρῶτος ληστής χειρότερος ἀπό τόν συγκατάδικό του; Δέν ἔχουμε δικαίωμα νά ἰσχυρισθοῦμε κάτι τέτοιο. Δέν μπορούμε νά τό ἀποδείξουμε. Οἱ πληροφορίες λένε ὅτι:

Καί οἱ δύο ἦταν ἀποδεδειγμένα κακοῦργοι.

Καί οἱ δύο τιμωρήθηκαν μέ τήν ἴδια καταδίκη.

Καί οἱ δύο ἦταν κρεμασμένοι δίπλα στόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ.

Καί οἱ δύο τόν ἄκουσαν νά εὐχεται γιά τούς σταυρωτές του.

Καί οἱ δύο τόν εἶδαν νά ὑποφέρει μέ ὑπομονή.

‘Αλλά ἐνῶ ὁ ἓνας μετανοεῖ, ὁ ἄλλος γίνεται σκληρότερος. Ὁ ἓνας στρέφεται στόν Ἰησοῦ μέ συντριβή καί κατάνυξη καί κατακτᾷ τόν παράδεισο, ὁ ἄλλος παραμένει μιάρός καί πωρωμένος, πεθαίνει ὅπως εἶχε ζήσει καί κερδίζει τήν κόλαση, τήν ὁποία μόνος του διάλεξε. Τί βάθος καί τί μυστήριο ἀνεξερεύνητο κρύβει ἡ ἀνθρώπινη καρδιά! Ἀλλά καί πόσο φοβερή εἶναι ἡ δύναμη τῆς ἐλευθερίας, μέ τήν ὁποία μᾶς ἔχει προικίσει ὁ Θεός! Μόνος του ὁ καθένας ἐπιλέγει τήν εὐλογία ἢ τήν κατάρα τήν αἰώνια σωτηρία ἢ τήν ἀτελείωτη καταδίκη του.

Ο ἐσταυρωμένος Κύριος στέκει σάν μία ζυγαριά, πού αὐτόματα δείχνει τό πνευματικό βάρος τοῦ καθενός ἀπό τούς δύο ληστές.

Κύριε, ὁ σταυρός σου ἔγινε ζυγαριά, πλάστιγγα. Τόν ἓναν ληστή, ἐξαιτίας τοῦ βάρους τῆς βλασφημίας του, τόν κατέβασε στόν ἄδη, ἐνῶ τόν ἄλλον, πού

μετανόησε, τόν ξαλάφρωσε από τό φορτίο τῶν ἁμαρτιῶν του, τοῦ φανέρωσε τά μυστήρια τῆς θεολογίας σου, τοῦ χάρισε τόν παράδεισο.

Αλλά ἡ θέση τοῦ ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ ἀνάμεσα στούς δύο κακούργους ἀποτελεῖ ἐπίσης, κατά τούς ἁγίους πατέρες, εἰκόνα τῆς μελλούσης κρίσεως. Ὅταν ὅλοι θά σταθοῦμε μπροστά στό βῆμα τοῦ μεγάλου Κριτοῦ, ἐκεῖνοι πού μετανόησαν θά πᾶνε στά δεξιά, μαζί μέ τόν ληστή πού μετανόησε, ἐνῶ οἱ ἀμετανόητοι θά πᾶνε στά ἀριστερά καί θά καταδικασθοῦν. Ὁ Ἰησοῦς σώζει τούς μετανοοῦντες. Οἱ ἀμετανόητοι παραμένουν τραγικοί μακριά του. Ἀλλά μόνοι τους ἔχουν ἐπιλέξει αὐτή τήν τραγικότητα.

Τρεῖς σταυροί ὑψώνονται στόν Γολγοθᾶ. Στό κέντρο ὁ σταυρός τοῦ ἀναμαρτήτου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔγινε τό κριτήριο γιά τούς δύο ληστές, παραμένει καί στούς αἰῶνες κριτήριο γιά ὅλη τήν ἀνθρωπότητα. Ἀποδεικνύεται, ὅπως τό εἶχε προφητεύσει ὁ Συμεών γιά τόν Ἰησοῦ «σημεῖον ἀντιλεγόμενον» (Λκ 2,34) ὄχι μόνο γιά τούς Ἰσραηλῖτες ἀλλά γιά ὅλα τά ἔθνη. Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅλοι εἴμαστε ἔνοχοι καί κακοποιοί. Δέν μᾶς καταδικάζει ὅμως ἡ ἁμαρτία μας, διότι τό αἷμα τοῦ Θεανθρώπου, πού χύθηκε πάνω στόν σταυρό ἔχει τήν δύναμη νά μᾶς καθαρίσει «ἀπό πάσης ἁμαρτίας» (Α΄ Ἰω 1,7). Μᾶς καταδικάζει ἡ ἀμετανόητη ἐμμονή μας στήν ἁμαρτία, ἡ ἀμετανοησία μας. Ἄς τό σκεφθοῦμε καλά. Ὁ καθένας ἀπό μᾶς θά ἐπιλέξει τήν δική του θέση ἔναντι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τώρα καί γιά τήν αἰωνιότητα, μέ κριτήριο τήν μετάνοια ἢ τήν ἀμετανοησία του.

(Ἀπό τό βιβλίο τοῦ κ. Στεργίου Ν. Σάκκου Ὁ ληστής θεολόγος καί δάσκαλος)

Πηγές: orthodoxigynaika.blogspot.gr - proskynitis.blogspot.gr - kantonopou